

[J. R. Poulsen.]

det ærede Medlem kan mene, at det, der har været Tale om: Biavl, Høravl og Valmueavl, skulde være den Vej, vi bør gaa for at beskæftige flere Mennesker. Det ærede Medlem hævder, at der skal en Omlægning til, og at vi ikke mere maa støtte os til Husdyrproduktionen. Jeg synes, det ser ud til i Øjeblikket, hvor Tyskland ønsker at købe mange flere Kreaturer og mere Smør, altsaa Husdyrprodukter, at det ikke er den Vej, det ærede Medlem foreslaar, vi skal følge. Og hvis det ærede Medlem saa siger: Landbruget skal gaa over til at dyrke mere Korn og slaa af paa Husdyrproduktionen, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem: Hvorledes skal vi saa faa Rentabilitet i Landbruget, naar vi selv under den gældende Kornlov, hvor der er fastsat meget smaa Priser, kan gaa 2—3 Kr. under de Priser, der er fastsat i Kornloven? Hvorledes skal danske Landmænd da faa Rentabilitet, hvorledes skal danske Landmænd nogen Sinde efter dette faa Mulighed for at betale de unge Medhjælpere ude paa Landet en saadan Løn, at de bliver derude?

Der bliver sagt, at de unge Landmænd vandrer ind til Byerne. Ja, det gør de desværre, fordi det er os umuligt at betale en Løn, som de mener er tilfredsstillende for at blive ude hos os. Det har altid været saadan og er det den Dag i Dag, at de unge Mennesker, som fødes ude paa Landet, nu engang egner sig bedst til at blive derude, og det skulde nødtigt blive saadan, at danske Landmænd skulde se den bedste Ungdom drage ind til Byerne; vi har Brug for dem ude paa Landet, men for at kunne betale dem en ordentlig Løn maa vi have den Rentabilitet, som ikke efter min Mening kan naas ved det, det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) foreslaar: at vi skal gaa tilbage med Husdyrproduktionen og udvide vor Kornavl; saa skal vi i hvert Fald have bedre Kornpriser.

Unmack: Jeg vil gerne gøre den Bemærkning til den højtærede Minister, at Ministeren ikke har Ret til at sige, at der ikke ligger noget bagved, naar der fra vor Side tilbydes et Arbejde i et Udvalg. Det er denne Gang gaaet saaledes, at vi lige fra Begyndelsen, under Behandlingen i

Folketinget, har erklæret, at vi ønskede alle disse Forslag, ogsaa det Forslag, som er bebudet af den højtærede Minister, arbejdet under eet, og naar det nu fra Regeringspartiernes Side — og hertil har den højtærede Minister sluttet sig — blev forlangt, at vi skulde tage et Standpunkt forud, imødekom vi det derved, at de fik et Svar. Men det maatte naturligvis blive et Nej, hvad ogsaa Ordføreren for de to Partier, som indstiller Lovforslaget til Forkastelse, allerede har udtalt. Det maatte det selvfølgelig blive, og jeg synes, den højtærede Minister har begaaet en Fejl ved at tvinge dette frem. Den højtærede Minister aner jo ikke, hvad der kunde være kommet frem under Forhandlingerne. Men vi har ikke den Dag, Regeringspartiernes Ordfører i Udvalget spurgte os: Mener De da, at De kunde love os noget? — kunnet love noget, førend vi fik de samlede Forslag, og før vi vidste, hvorledes det bebudede Forslag kom til at se ud, og kunde skønne, hvad vi ved Forhandling kunde faa ud af det. Derfor tilbageviser jeg absolut denne Udtalelse af Ministeren. Jeg vil hertil føje, at det for mig er meget betydningsfuldere at skaffe Arbejde til de arbejdsløse end at yde den Understøttelse, som der nu er Tale om. Det er langt betydningsfuldere, og jeg vil haabe, at det ved et Arbejde videre frem virkelig vil kunne lykkes at gøre noget i den Retning.

Arbejdsløsheds-kasserne har den Udvej at faa Dispensation fra Bestemmelserne med Hensyn til den udvidede Arbejdsløshedsunderstøttelse. Jeg udtalte i Fjor, at dette kunde de gøre, og det kan de altsaa ogsaa gøre i Aar; jeg vil antage, at det ogsaa sker for en Del af Arbejdsløsheds-kassernes Vedkommende. Derfor synes jeg ikke, det var saa decideret nødvendigt, at den højtærede Minister maatte forlange en Afgørelse saa hurtigt og uden den Forbindelse med de andre Lovforslag, som vi fra vor og Venstres Side har ønsket lige fra Begyndelsen.

Ordføreren (Stensballe): Til det ærede 13de tingvalgte Medlem (A. Johansen) vil jeg kun sige, at selv om der skulde blive en Lettelse for Kommunerne, ikke paa et Par Millioner, men paa 3 eller 4 Mill. Kr., er det jo saa uendelig lille en Procent i